

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Illvstri Regi Ottoni In Romanorum Imperatorem electo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

præsertim cum in ea de relaxatione pecuniæ sibi testamento legata nulla mentio habeatur. Datum Romæ,

Scriptum est super hoc in eundem serè modum aliis Episcopis & magnatibus regni Angliæ, ut ipsum Regem ad hoc moneant & inducant, & ipsi etiam Regi Ottoni, sicut habent eam gratiam divinam & Domini Papa, ac regni sui diligunt commodum & honorem, studeant subvenire. Datum ut supra.

ILLUSTRI REGI OTTONI IN
Romanorum Imperatorem electo.

Epist. 133.

Venientem ad apostolicam sedem venerabilem fratrem nostrum Cameracensem Episcopum benigne recepimus, & ea quæ nobis proposuit notavimus diligenter. Licet autem idem Episcopus, cum ad te Domino duce redierit, non solum de proposito nostro, verum etiam de statu imperij te possit reddere certiore, ut tamen interim nullius astuta malignitas circumvenire te possit, serenitatem tuam præsentibus litteris præmunimus, reddentes te de gratia nostra plene securum, quam velut columnam immobilem semper invariabilem comprobasti. Quocirca prudentiam tuam, cuius fortitudinem & constantiam apud nos idem Episcopus multipliciter commendavit, moneamus & exhortamur attentius quatenus nec ad veritates te frangant, nec suggestiones seducant, quò minus ad sublimationem tuam prudenter intendas, ad quam nos intendimus diligenter, ut ad suscipiendam coronam imperij valeas feliciter pervenire. Datum Romæ &c.

EBORACENSI ARCHIEPISCOPO.

Epist. 134.

Si eximia facta progenitorum tuorum, quibus multimodæ laudis titulo renitebant, sedula meditatione discutias, si qualiter per insignia gesta suam dilataverint famam & regie domus ampliaverint decus subtiliter perscrutaberis, ad imitandum eos totis te convenit viribus laborare, ut per ostensionem operum sectator ipsorum merito comprobaberis. Nam arbor à fructu cognoscitur, & clarum heredem opera clara depingunt. Cum itaque carissimus in Christo filius noster illustris Rex Otto nepos tuus & aliorum consanguineorum suorum adminiculo ad præsens indigeat, miramur non modicum & movemur quòd ita tepidus & remissus hætenus extitisti quòd nullum vel modicum ei curasti subventionis vel favoris auxilium exhibere; cuius negotium si ad optatum perducatur effectum, quantum honoris & gloriæ tibi & carissimo in Christo filio nostro Iohanni Regi Anglorum illustri ac regno ejus accrescat, quantumque regalis regia super hoc facto debeat resorere, non est opus litteris explicare; cum, si prudenter attendas, ipsa rei evidentia mentis oculis protinus enitescat. Illud enim inter cetera deberet ad id inducere vehementer, quòd si præfato Regi in hujus temporis articulo adesse curaveris ac favorem tuum efficaciter impertiri, menti suæ inextricabiliter infigetur; quoniam in necessitate probatur amicus, & qui verè diligit, per experientiam operis comprobatur. Quocirca fraternitatem tuam rogamus, moneamus attentius, &

per apostolica tibi scripta præcipiendo mandamus quatenus, sicut eam habes gratiam divinam & nostram, & proprium diligis commodum & honorem, præfato Regi nepoti tuo opem efficacem impendas, & de tuis non prætermittas tam hilariter quàm liberaliter subvenire; ut ejus honor in tuum cedat honorem, & ipse profectus in tuam possit gloriam redundare. Datum Romæ.

BRUNONI ARCHIEPISCOPO,
majori Decano & magistro H. Scholastico sancti Geronis, Colonienfis.

Epist. 135.

Cum inter cetera documenta fidei Christianæ nihil sit gloriosius quàm fidem illibatam servare, miramur admodum nec immerito commovemur quòd venerabilis frater noster Monasteriensis Episcopus, de cuius meritis virtutis exempla deberent ad alios derivari, juramentum quod præstitit carissimo in Christo filio nostro illustri Regi Ottoni in Romanorum Imperatorem electo, quòd ei potenter & patenter deberet adesse, dissimulare videtur, nec considerat quòd si sal evanescit in ipso, ad nihilum valet ultra nisi ut foras mittatur & ab hominibus conculectur, & si caput sit languidum, subjecta membra salutis propriæ reddat robore destituta. Volentes igitur quod ab eodem Episcopo temerè præsumptum est in melius emendari, mandamus quatenus eundem Episcopum ut prætermittis quibuscumque obligationibus impietatis ad servandum juramentum præfato Regi exhibitum sollicitis monitis inducere studeatis. Quòd si ad commonitionem vestram idem Episcopus quod præmissum est adimplere fortè noluerit, vos eum ad id per districtiorem ecclesiasticam sublato appellationis obstaculo compellatis. Datum ut supra.

In eundem modum scriptum est eisdem iudicibus contra Osnaburgensem Episcopum.

SCRIPTVM PHILIPPI
ad Dominum Papam.

Epist. 136.

Scriptum est & multiplice utriusque testamenti auctoritate posse probari credimus quoniam in manu mediatoris Dei & hominum sunt omnia potestates & jura regnorum. Ipse enim altissimus Dominus & Rex cæli & terræ, cui voluerit & quando voluerit dabit illud. Equidem ipse mutat regna, & transfert & curvat imperia. A plena notitia vestra, Pater sanctissime, minime credimus alienum quid factum sit Romano imperio divina permissione sic ab æterno provifum & præordinatum. Scit facis prudentia vestra qualiter post mortem dilecti Domini ac fratris nostri Henrici Romanorum Imperatoris Augusti turbatum fuerit imperium, & multisurbationum incurfibus non minus mirabiliter quàm miserabiliter lacerari cepit & agitari, & per omnes angulos & fines suos ita concuti ut à prudentibus non immerito desperari posset ipsum Romanum imperium diebus nostris in pristinum statum nunquam posse reformari, cum quilibet jam sine iudice viveret & sine lege, & quicquid libitum foret, faceret pro motu & arbitrio suæ voluntatis. Nos inter hæc malorum initia, ut vobis constat, in Tuscia fuimus constituti, ab inde reverentes in Alamanniam non sine periculo & labore; & tunc totam Theutoniæ minis bene dispositam reperimus & inordinatam. Qualiter demum, Pater reverende, nos animum concepimus ad obtinendum Romanum imperium per justam Principum electionem cum pura simplicitate & simplici veritate sub testimonio illius qui secretorum scrutator est, & cui omnia nuda sunt & aperta, vobis duximus significandum, nihil falsitatis admittentes, nec subrahentes aliquid veritati. Sciat igitur